

Hertil kommer saa *Kulden*, som gør Opholdet i de mørke Rum endnu mere ubehageligt og tilmed sundhedsfarligt. Vi kunne nemlig i Almindelighed ikke nøjes med at være i Arkivet et Øjeblik ad Gangen. Ofte kræves der af Administrationen og det besøgende Publikum Oplysninger, som foranledige Undersøgelser, der strække sig over flere Timer, i hvilken Tid den undersøgende Assistent stadig maa opholde sig i Arkivet i en Temperatur, der selv i de nuværende milde Vintre kun er lidt over Frysepunktet. I de strenge Vintre i Slutningen af Firserne og i Begyndelsen af Halvfemserne var Temperaturen i Arkivet i længere Tid $\div 4^{\circ}$ til $\div 7^{\circ}$ Reaumur. Sagen er nemlig den, at naar Kulden først er trængt igennem de tykke Mure, paavirkes den ikke af kortvarig mildere Temperatur udenfor. Derfor indtraf der ogsaa det Særsyn i en af ovennævnte strenge Vintre, da Sneen smeltede paa Provianthusets Tag, og Vandet som sædvanlig drev ned ad Væggene og hen ad Gulvet, at det blev til Is i den kolde Arkivluft, og der maatte strøs Sand paa Gulvet, for at Ekspeditionen overhovedet kunde foregaa. Denne Tagetage, hvori vi færdes meget, da de mest benyttede Arkivalier staa der, er altid ubehagelig paa Grund af Træk og Kulde om Vinteren og stærk Varme om Sommeren, men kan særlig blive det under Snefald, da Sneen lægger sig paa Tagvinduerne og frembringer et fuldstændigt Mørke. Iøvrigt er Kulden særlig ubehagelig i de Arkivrum, hvor der er Stengulv. Brugen af Sivsko er der nødvendig, men de hemme Arbejdet og ere farlige, naar man skal benytte Stigerne. Paa Grund af Kulden og Trækken er det nødvendigt, saa snart man skal ud i Arkivet, at tage Vinterfrakke paa, hvilket er uheldigt, da den hindrer den fri Bevægelse; men den, der forsømmer det, vil som Regel straks faa det at føle paa forskellig Vis. Er han ufølsom for det i Øjeblikket, har Erfaringen vist, at Følgerne blive stærke kroniske Gigtsmerter, naar vedkommende bliver ældre. Men ogsaa af en anden Grund er det nødvendigt at være forsynet med Overtøj, der kan taale lidt ublid Medfart, nemlig paa Grund af det herskende Støv, der atter for en stor Del har sin Aarsag i Pladsmangelen og de daarlige Bygninger.

Pladsmangelen generer overalt og spilder vor Tid, idet Ordningen af Arkivalierne paa Grund af den ikke kan gennemføres saaledes, som den burde, og i Følge med den er *Støvet*, som under de nuværende Forhold aldrig blot tilnærmelsesvis vil kunne fjernes, da den tætte Sammenpakning af Arkivalierne umuliggør enhver ordentlig Rengøring. I det største og mest benyttede Arkivlokale, Provianthuset, hidrøre de store Støvmasser iøvrigt for en stor Del fra, at de fleste af Lofterne ikke ere gibsede. Bræderne ere ikke en Gang pløjede sammen. Støvet kommer fra Loftet over Tagetagen, paa hvilket der vistnok aldrig bliver gjort rent, og forplanter sig nedefter, til det naaer Stengulvet over Christian IV.s Hvælving; men undervejs afsætter Hovedmassen af det sig paa Pakkerne med Arkivalierne. Naar en saadan Pakke, særlig paa de øverste Hylder, har ligget et Par Aar uden at være rørt, er den bedækket med et tykt Lag Støv iblandet med Kalkmørtel, hele Massen af Udseende som Skorstenssod. Nu bede vi det høje Ministerium forestille sig en af os staaende oppe paa en Stige, der paa Grund af Lokalernes alt for store Højde og de af Pladsmangel tæt sammenstillede Reoler ofte maa sættes næsten lodret, i skummelt Halvmørke og i stærk Kulde med en Lygte i den ene Haand for at tage en Pakke ud fra den øverste Hylde. Ligger Pakken øverst, nøjes vedkommende med at faa en Douche i Hovedet af den omtalte sorte Masse, men ligger den under andre Pakker, som ofte er Tilfældet, da den store Pladsmangel og Reolernes daarlige Indretning tvinger os til at stable dem ovenpaa hinanden, risikerer han at falde ned ad Stigen, hvilket er hændet enkelte af os.